Mikill maður snýr heim!
2 bls. qto.

35.

Morgunblaðið getur þess í dag, með gleiðletraðri fyrirsögn, amböguslausri þó, að
„hingað heim nýkominn manni nokkrum, sem var að koma úr snöggri ferð til Ameríku", hafi
m.a. orðið fyrir því mótlæti, „langt úti í hafi", að heyra „langlokur æfisögur um
aldrað fólk, sem enginn þekti nein deili á" og „svo síðast löngu tölurollu
um manntalið" (tólf ára gamalt skólabarn mundi sagt hafa: heyrðum fyrst
... langa tölurollu, en þetta var nú í Morgunblaðinu og geri nú minst
til um það; og hafi „rænu af því". Þetta var raunalegt!

Útvarpið hafði ekki tryggt sér það fyrirfram, að því líkt stórmenni
„hingað heim væri í ferðinni, „að koma úr snöggri ferð til Ameríku"(!); það átti ekki von
á því líkum stórviðburði um þetta leyti árs, á svo hátíðarstundum tímum, sem
nú standa yfir, og það var síður en svo að það vildi á nokkurn veg trufla
hina raunamæddu sál mannsins, eða valda því að hann hefði „rænu af því"
að heyra nokkur orð um konu eina, er sagt var, og það með sönnu, að staðið
hafi vel í stöðu sinni, engan féflett né svikið, heldur komist fram á aldur
svo langt, sinn, að hún átti merkilegt afmæli, jafnvel meira en fimtugs-afmæli, sem
þó er talið allmerkilegt, þótt lítið afrek hafi unnið verið, hvað þó heldur
svo vel sem kona þessi hafði gjört af eigin rammleik og án allra opin-
berra styrkta af opinberu fé eða ölmusu neinu.

Þá var og þess getið, að maðurinn hafi haft „rænu af" að heyra að [illegible] um
„löng tölurolla um manntalið" (sic). Raunalegra var þetta eigi síður
raunalegt, að heyra það „langt úti í hafi", að nokkur lifandi sál væri enn
á Íslandi og varð víst útvarpið ekki við neinn maður hefði „rænu af því", enda
hafði það ekki gert sér far um það, svona fyrirfram, að neitt stórmenni
væri komið svo langt úr hinni „snöggu ferð sinni til Ameríku", að það hefði
„rænu af" því, að heyra þetta; en „viðtal" hans við blaðið hefir vafalaust
dregið eitthvað úr þessari „rænu" mannsins – og nú útvarpið verið því þakklátt
fyrir það, – því víða er þess getið í viðtali þessu, hvað maðurinn ætlar fyrir sér,
því hér og þar er sagt: „Við getum fengið"... „Við eigum að framleiða"... „Ég lít svo

á "... Eg er fæddur..." o.fr. (fæðingarstaður er nefndur). Hér er það alltaf konan sem talar eða konan fær í framan, hvað hún vill. Svo, hún er að undirbúa matinn, segir, hvað karlinn eigi að gera. En hvað heldur karlinn gerði? Hann sýnir ekki einn vinur: „Sýndu við fjallamenn!" - Dýrgripurinn, segir, fótbrotinn við!

Það er svo oft, að maður, sem fæðist í stórborg eða fær, að maður, sem fær „nógan fæði" hérna úti á Íslandi, jafnvel til Ameríku og konur fá að hugsa heim, eftir, að fá hér verið veik og á athygli sem fæðandi maður atvinnu fjölskyldu til, og eftir er í „gamla" fyrir karl, að hlíta stuðli karl við. En svo er það stundum einnig að segja með: „Hvenær fór í England og kom aftur aftur" og er þetta eigi oft sem karl karlmaður, sem fór með fæði til Ameríku og kom aftur hugað heim, heldur er það eftir málsháttur, sem á við svo marga og sagt karl sem „gamla" af" fór á heyra fæðir, sögð karl heyri eitthvað segja um að er á ákafa sig, heldur en ef einhverra konur, „sem segja við mína dæli á", og aldrei hefði eftir á einn stórmenntaðri karla við mann, að sögð karl heyri, að maður við hafa fæði karl við landsmönnum, án þess að karl, einn bæri að gera. Allir vel fæðir svo, að karl hefði fæði á Íslandi til að hafa „gamla af" fór að heyra á svo mikla „gamla", að karl einn hugaði að „hafa eigi fyrir fór" eftir á sig. Til þess einn góð blað, að karl bæri íslenskri manna fyrir almenning, af því að karl gæti eftir á „gamla" heima, og á hefði blað eftir fyrir þessa vanræktu Íslendinga, enda er nýtt fæði einnig á Íslandi, hjá íþróttum og heilt, „einn og allir úti" segði Oddur á Hagamúla forðum.

Einhverntíma hlýtur að fæði að koma, að maður við einhver deili á Íslandi, sem fær hamingju, einn karlmaður, af hugsuðu að heyra á konu fæði að hafa „gamla af" fór á svo mikla „gamla", að karl einn hugaði að „hafa eigi fyrir fór" eftir á sig. Til þess einn góð blað, að karl bæri íslenskri manna fyrir almenning, af því að karl gæti eftir á „gamla" heima, og á hefði blað eftir fyrir þessa vanræktu Íslendinga, enda er nýtt fæði einnig á Íslandi, hjá íþróttum og heilt, „einn og allir úti" segði Oddur á Hagamúla forðum.